

Bindels Uitvaartverzorging 045 5211337

In dankbare herinnering aan

Lies Hanssen

echtgenote van

Funs Janssen

* 7 Maart 1929

† 18 April 2005

Lies Hanssen, mijn lieve vrouw, onze eindeloos geduldige oma, onze onvervangbare moeder is er niet meer.

Mam heeft haar hele leven gezorgd en klaargestaan voor hen die haar dierbaar waren. De ondeugendheid die haar als kind op de lagere school kenmerkte, is zij daarna al snel kwijtgeraakt. Haar moeder had Mam nodig in hun gezin van 8 personen. Zonder te mokken voegde zij zich in de onvermijdelijke rol die haar toebedacht was. Alleen niet tijdens het Kermisbal, dan wilde ze dansen en lol maken en "was ze met geen 10 paarden thuis te houden".

Haar ouderlijk huis verliet ze om een gezin te stichten met Pap. Voor hem stond ze altijd klaar en voor ons was Mam een moeder die ons door dik en dun steunde en voor ieder probleem een raad had. Vaak voorafgegaan met de mededeling: "oma zei altijd". En die raad gaf ze dan op een wijze zodat wij ons altijd vrij voelden onze eigen mening te hebben en een eigen weg te gaan. Zij zag zelden iets slechts in iemand, maar had oog voor de dingen die wel goed gingen.

Ook buiten het gezin bleef ze actief en behulpzaam in de maatschappij staan. Zieken in de familie werden door haar opgezocht en geholpen, vriendinnen konden hun zorgen aan haar kwijt. Haar eigen problemen cijferde ze dan vaak weg, en bood troost aan hen, die het slechter hadden.

Haar grote hobby's waren toneel spelen en later het zingen. Hoe druk ze het ook had: de repetities en uitvoeringen waren heilig voor haar. Vaak was Mam ook in de tuin te vinden, verwickeld in een hevige gevecht met het onkruid.

Niet zelden deed ze dat tijdens een periode dat het eten alvast op het fornuis stond: dan had ze even niets omhanden. Het gevolg was een aangebrande pan, hetgeen helaas niet bij een enkele keer is gebeven... Maar we wisten: zo is Mam...

Toen de kleinkinderen kwamen was Mam heel blij. Niet dat ze daar zo veel over zei, maar ze haakte en breide dat het een lieve lust was. Vroeg je of zij kon oppassen dan zei ze eerst ja en paste daarna haar 'agenda' daarop aan. Met eindeloos geduld speelden ze samen 'winkeltje' met rijst, centjes, macaroni en zelf gevouwen zakjes. En als dat verveelde liep ze weer eens met hen naar buiten om de konijnen of het paard te voeren. Zo liet Mam haar kleinkinderen de wereld ontdekken zonder grootse ondernemingen, maar in alle eenvoud. En haar eigengemaakte soep en boterhammen met pindakaas waren de lekkerste van de hele wereld.

Gelovig was Mam op haar eigen manier: ze liep niet achter meningen of overtuigingen aan, maar luisterde naar wat gezegd werd en bepaalde zelf wat ze er van vond. Daar handelde ze dan naar, want spreken in het openbaar liet ze liever aan anderen over. Iemand helpen, een luisterend oor bieden, voor iemand een kaarsje aansteken, zo uitte zij haar geloof.

De laatste jaren van haar leven is Mam ziek geworden, lichamelijk en geestelijk kreeg ze het heel moeilijk. Toen het huis en de tuin in Rimborg te groot en oncomfortabel werden, moest zij met Pap haar geboortedorp verlaten. In de zorgwoning kon zij niet meer zorgen, daar stond Pap toen voor haar klaar. De ongelijke strijd met haar ziekte heeft ze verloren, maar voor ons is Mam een echte winnares: groots in haar daden, bescheiden in haar woorden. Haar leven heeft ons gevormd tot de mensen die we nu zijn, geïnspireerd door jouw advies: "Doch got en kiek nit um". Bedankt Lies, Mam, Oma en Adieë...

Voor uw bliken van medeleven tijdens de ziekte en het overlijden van Lies willen we u oprecht bedanken.

Funs, kinderen, kleinkinderen.

De plechtige zeswekendienst wordt gehouden in de kerk van de H. Drievuldigheid in Rimborg, op zondag 5 juni 2005, om 10:00 uur.